

วิกฤตโรคระบาดโควิด -19 ผลกระทบเศรษฐกิจท่องเที่ยว

The Covid-19 Pandemic Affecting the Tourism Economics

ณัชพล อินทร์แสง¹, ธีรภัทร แก้วดี² กิตติคุณ เสืออุดม³ เปรมศักดิ์ จันทร์ตุม⁴ ธนัสภา โรจน
ตระกูล⁵

Nutchaphon Ainpleang, Teeraphat keawdee, Kittikhun Sueaaudom,
Premsak Chantum, Rojanatrakul

บทคัดย่อ (Abstract)

การเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยช่วยกระจายรายได้ลงสู่ระบบเศรษฐกิจในประเทศ โดยเฉพาะเศรษฐกิจในท้องถิ่น ที่เป็นเมืองท่องเที่ยวและตามเส้นทางท่องเที่ยวที่ผ่านมาจากรายงานของกระทรวงการท่องเที่ยว พบว่า เม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจที่เกิดจากการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย มาจากนักท่องเที่ยวต่างชาติชาวจีนที่เข้ามาเที่ยวในประเทศ และเป็นรายได้มหาศาลที่เข้ามาในระบบเศรษฐกิจไทยเพิ่มขึ้นทุกปี ปัจจุบันสถานที่ท่องเที่ยวที่พักและการเดินทาง ได้มีการขยายตัวมากขึ้น เช่น มีสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่พักในแต่ละจังหวัดเพิ่มมากขึ้น เส้นทางที่มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อเพิ่มความสะดวกสบายในการเดินทาง เมื่อเกิดภัยโรคระบาดโควิด-19 ซึ่งเป็นปัญหาหลักที่เพิ่มเข้ามาอย่างกะทันหัน เนื่องจากการรับมือโรคและการรับรู้การเปิดรับข่าวสารโควิด-19 ยังคงเป็นปัญหาต่อเนื่องทั่วโลก ดังนั้น วิธีแก้ไขจากผลกระทบประเทศไทยได้รับเป็นระลอกที่สามและมีผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นจำนวนมากการปรับตัวสู่วิถีชีวิตใหม่ที่ต้องป้องกัน

Received: 2021-10-09 Revised: 2021-10-28 Accepted: 2021-11-03

¹ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, Bachelor of Public Administration Program in Public Administration, Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University.

Corresponding Author e-mail: Mansundhagul@gmail.com

² หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, Bachelor of Public Administration Program in Public Administration, Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University.

³ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, Bachelor of Public Administration Program in Public Administration, Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University.

⁴ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, Bachelor of Public Administration Program in Public Administration, Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University.

⁵ คณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, Faculty of Social Sciences and Local Development, Pibulsongkram Rajabhat University.

สุขอนามัยอย่างเข้มข้นแล้ว เศรษฐกิจการท่องเที่ยวต้องมีการปรับตัวเพื่อรับมือกับผลกระทบที่กำลังเกิดขึ้นอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นเร็วหรือช้า เราสามารถมีวิธีป้องกันการระบาดจากโควิด 19 โดยการสวมหน้ากากอนามัย ล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ เว้นระยะห่าง เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของตนเองและผู้อื่น และร้านค้าแต่ละร้าน ควรมีการทำความสะอาดฆ่าเชื้อเป็นประจำ

คำสำคัญ (Keywords): โควิด-19; เศรษฐกิจท่องเที่ยว; ผลกระทบ

Abstract

Tourism in Thailand has a major role in economic growth by contributing income specifically to the local economy, which consists of tourist cities and tourist routes. According to a report from the Ministry of Tourism and Sports, Chinese tourists played a significant part in the Thai economy, causing a massive income and impelling a greater money circulation in this country every year. Nowadays, tourist attractions, accommodation, and traveling routes have greatly expanded. For example, there have been new tourist attractions, more local hostels, and more varied travel routes. Since the COVID-19 pandemic unexpectedly befell, tourism in Thailand has been affected due to an ongoing global situation, including issues in coping with COVID-19 and receiving news regarding the pandemic. As a result, apart from finding solutions for 3rd wave COVID-19 in Thailand and ever growing new cases, the New Normal with strict hygiene is needed. Tourism industry should always be ready to adapt to a sudden change in situation, whether it happens abruptly or gradually. There are ways to protect ourselves from COVID-19 which include wearing masks, washing hands with alcohol-based hand sanitizer, and social distancing to prevent further spread. Moreover, each local store should regularly clean and disinfect their own shops as well.

Keywords: Covid-19; Tourism Economics; Effect

บทนำ (Introductions)

ในช่วงต้นปี 2563 เกิดวิกฤติโลกจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาหรือโควิด -19 ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจท่องเที่ยวภายในประเทศเป็นอย่างมาก เพื่อศึกษาปัจจัยและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวหลังการแพร่ระบาดโควิด-19 โดยองค์การอนามัยโลก ประกาศให้ โควิด-19 เป็นโรคติดต่ออันตรายในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 และต่อมาประกาศเป็นโรคติดต่อที่มีการระบาดใหญ่ไปทั่วโลก (Pandemic) ในวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2563 (World Health Organization : WHO)

สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด-19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลกทำให้รัฐบาลของหลายประเทศต้องบังคับใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อควบคุมไม่ให้โรคแพร่กระจายและลดจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่ มาตรการเหล่านี้เองนอกจากควบคุมเชื้อโรคแล้ว ยังส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจหยุดชะงักเนื่องจากประชาชนไม่สามารถเดินทางและดำเนินชีวิตได้ตามปกติ สร้างผลกระทบเป็นวงกว้างรวมถึงการท่องเที่ยวทุกตลาด ไม่ว่าจะเป็น inbound (ชาวต่างชาติเข้ามาเที่ยวเมืองไทย) outbound (ชาวไทยเดินทางออกไปต่างประเทศ) และการท่องเที่ยวภายในประเทศ (thailandtourismcouncil, 2543)

การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญของประเทศแต่ก็มีความเปราะบางต่อสถานการณ์ต่าง ๆ แม้ในช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา สถานการณ์การระบาดในไทยและหลายประเทศยังไม่รุนแรง อีกทั้งขณะนั้นรัฐบาลไทยเองยังไม่ได้ประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน รวมถึงยังไม่ปิดสถานที่ต่าง ๆ และห้ามการเดินทางเข้าประเทศหรือข้ามจังหวัด ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวก็เริ่มปรากฏให้เห็นแล้วเพราะนักท่องเที่ยวต่างชาติลดจำนวนลงเนื่องจากสถานการณ์ระบาดที่เกิดขึ้นในประเทศต้นทางรวมถึงมาตรการควบคุมต่าง ๆ ที่รัฐบาลของประเทศนั้นๆ บังคับใช้ และด้วยเหตุนี้ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่จะเดินทางออกไปนอกประเทศก็ทยอยยกเลิกการเดินทาง เนื่องจากกังวลเรื่องความปลอดภัย เพราะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปต่างประเทศแล้วติดเชื้อกลับมา แม้แต่นักท่องเที่ยวภายในประเทศเองก็มีความกังวลที่จะเดินทาง จึงเห็นได้ว่าเริ่มมีโรงแรมประกาศปิดชั่วคราว และให้พนักงานหยุดงานโดยไม่ได้รับเงินเดือน ตั้งแต่ช่วงต้นเดือนมีนาคม หลังสถานการณ์โควิด-19 การท่องเที่ยวยังต้องใช้ระยะเวลาในการฟื้นฟู เนื่องจากกำลังซื้อที่อ่อนแอของประชาชน ทั้งชาวไทยและต่างชาติ อีกทั้งมาตรการเว้นระยะห่างและรักษาสุขอนามัยต่าง ๆ จะทำให้ต้นทุนของผู้ประกอบการสูงขึ้นซึ่งสุดท้ายแล้วจะออกมาเป็นราคาที่สูงขึ้น ทำให้ราคาการท่องเที่ยวแพงขึ้น คนจำนวนมากอาจจะไม่มีกำลังทรัพย์มากพอจะใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว อีกทั้งในภาพรวมบรรยากาศของการท่องเที่ยวก็จะเปลี่ยนไปที่ประชาชนยังไม่ชินกับการปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงในขณะนี้ที่ต้องมีการสวมอุปกรณ์ป้องกันและล้างมืออยู่เสมอ (thailandtourismcouncil, 2543)

สถานการณ์ของภาคการท่องเที่ยวที่เลวร้ายลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่เดือนมีนาคม เมื่อสถานการณ์การระบาดของโควิด -19 ได้กระจายไปทั่วโลกและรุนแรงขึ้นมากในหลายประเทศโดยเฉพาะที่ยุโรปสหรัฐอเมริกา รวมถึงบางประเทศในเอเชียจนรัฐบาลของประเทศต้องปิดประเทศ ห้ามไม่ให้มีการเดินทางเข้าออก ผู้ประกอบการท่องเที่ยวในตลาด inbound และ outbound จึงสูญรายได้ไปโดยสิ้นเชิงจนกว่าจะมีการยกเลิกคำสั่งห้ามเดินทาง สำหรับประเทศไทยนั้น การบินพลเรือนแห่งประเทศไทยประกาศ ห้ามอากาศยานทำการบินเข้าสู่ประเทศไทยเป็นการชั่วคราว ยกเว้นชาวไทยที่ต้องการกลับสู่ภูมิลำเนา(thailandtourismcouncil, 2543)

จากสถานการณ์การระบาดของโควิด -19 ที่เกิดขึ้นจนทำให้การท่องเที่ยวโลกหยุดชะงักลงด้วยการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ติดลบร้อยละ 22.7 จากช่วงเวลาเดียวกันของปี 2562 และ หดุนิ่งต่อเนื่องมาจนถึงเดือนเมษายน 2563 ด้วยการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวสูง

ถึงร้อยละ 97 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปี 2562 ถือเป็นช่วงตกต่ำที่สุดในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา หลังจากวิกฤติการเงินของโลกในปี 2552 ซึ่งแน่นอนว่าย่อมส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยใน ไตรมาส 1/2563 ลดลงร้อยละ 38.01 เช่นเดียวกับการท่องเที่ยวภายในประเทศโดยคนไทย (ไทยเที่ยวไทย) ที่หดตัวลงร้อยละ 30.77 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563)

หลังวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมักจะมีเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเสมอ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่หดตัวลงจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิต การปรับชุดพฤติกรรมของมนุษย์ และการปรับตัวทางด้านธุรกิจและบริการ ให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน รวมถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวก็ต้องเปลี่ยนแปลงเช่นกัน

คาดการณ์ว่าทั่วโลกจะฟื้นตัวในปี 2567 โดยประเทศไทยต้องมีการเตรียมความพร้อมกับการป้องกันของการแพร่กระจายของโรคโควิด -19 อย่างมาก เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจการท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างเต็มรูปแบบ โดยรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนจะมาก่อนการเดินทางแบบธุรกิจ ขณะที่การฟื้นตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยก็จะช้ามาก โดยคาดว่าธุรกิจสายการบินจะฟื้นตัวในปี 2569 ส่วนภาคธุรกิจโรงแรมที่พักคาดว่าจะฟื้นตัวประมาณปี 2571 และธุรกิจทัวร์จะฟื้นตัวในปี 2573 นั้นหมายความว่า ภาคธุรกิจท่องเที่ยวทั้งหมดของไทยยังคงต้องอยู่กับไวรัสโควิด-19 ไปอีกระยะหนึ่ง โดยในระยะสั้นเป็นเรื่องที่วัดกันต้องมาก่อน และทำให้ผู้ประกอบการเดินต่อไปได้ ไม่ให้ตกเป็นของต่างชาติที่สำคัญต้องมีออร์รวมท่องเที่ยวสำหรับถอดบทเรียนเพื่อเตรียมตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ความสำคัญของปัญหาและเล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ที่หากภาครัฐและภาคเอกชนที่อยู่ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องการฟื้นฟูเศรษฐกิจการท่องเที่ยวก็จะต้อง มีการเตรียมการและปรับตัวเพื่อขับเคลื่อนกลยุทธ์ ต่าง ๆ ให้ตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวแบบวิถีปกติ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก รวมถึงการยกระดับสุขอนามัยของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการยกระดับมาตรฐานด้านสาธารณสุขภาค เช่น บริการที่พักและสถานบันเทิงต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัยจากโรค ต้องมีการปรับรูปแบบการท่องเที่ยวให้เป็น รูปแบบใหม่เนื่องจากพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่จะเปลี่ยนแปลงไปรวมถึงนโยบายและการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่น การจัดแคมเปญกระตุ้นการท่องเที่ยว การให้สิทธิพิเศษแก่ธุรกิจการท่องเที่ยวก็ถือเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่จะช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจฟื้นฟูธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้ฟื้นตัวได้เร็วยิ่งขึ้น องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยว การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่ทำให้นักท่องเที่ยวมี พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างออกไปจากเดิม จึงเป็นข้อมูลที่สำคัญอันจะเป็นประโยชน์ทั้งในด้านวิชาการด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจที่จะทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถส่งเสริมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวได้อย่างตรงจุด และก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทั้งทางด้านการฟื้นตัวของเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างความประทับใจและความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ธุรกิจท่องเที่ยว ผลกระทบใหญ่ต่อเศรษฐกิจไทย, 2653)

โรคระบาดไวรัสโคโรนา (โควิด 19)

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง และครอบคลุมถึงผู้คนมากที่สุดมากกว่าวิกฤตการณ์ใดๆ ที่เคยเกิดขึ้นผู้คนล้วนได้รับผลกระทบรวมถึงเศรษฐกิจ ย่อมได้รับผลกระทบที่รุนแรงกว่า ความสามารถในการปรับตัวจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ติดเชื้อภายในประเทศต่อวันประกอบกับแนวโน้มที่มีจำนวนผู้ติดเชื้อเพิ่มมากขึ้นสูงจากการเดินทางกลับมาทำงานหลังสิ้นสุดเทศกาลสงกรานต์จึงมีมาตรการรักษาเพื่อวันระยะห่างที่เข้มงวดมากขึ้น และลดความเป็นไปได้จากการติดเชื้อโควิด -19

ซึ่งจะช่วยให้สถานการณ์กลับมาช่วงก่อนการระบอบรอบสามนี้ได้ดีขึ้น และคาดว่าจะเห็นการผ่อนคลายได้ แต่สภาพเศรษฐกิจไทยช่วงไตรมาสที่สองก็อาจไม่สดใสอย่างที่คาดไว้ก่อนหน้านี้ โดยผลกระทบทางเศรษฐกิจจากมาตรการป้องกันโควิดนี้ มีได้หลายช่องทางดังนี้

1. การเดินทางท่องเที่ยวลดลง กระทบธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร และการขนส่ง
2. รายได้กลุ่มอาชีพอิสระ ค่าขายลดลง เพราะคนออกนอกบ้านน้อยลง และระมัดระวังการใช้จ่าย กระทบร้านค้ากลุ่มอาหาร เครื่องดื่ม และค้าปลีกอื่นๆ
3. ความเชื่อมั่นการบริโภคลดลง กระทบสินค้าขนาดใหญ่ เช่น รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดใหญ่

เชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่หรือชื่ออย่างเป็นทางการว่า “Corona Virus Disease 2019” หรือ โควิด-19 เป็นโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรงที่สามารถติดต่อจากมนุษย์สู่มนุษย์ได้ง่าย โดยประเทศจีนเป็นประเทศแรกที่บันทึกการแพร่กระจายของไวรัสชนิดนี้จากกลุ่มผู้ป่วยปอดบวมไม่ทราบสาเหตุเชื่อมโยงกับตลาดค้าส่ง อาหารทะเลในเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ การติดเชื้อไวรัสชนิดใหม่นี้ทำให้เกิดกลุ่มอาการป่วยทางเดินหายใจที่รุนแรง คล้ายกับระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (Syndrome coronavirus) (Huang et al., 2020) องค์การอนามัยโลก (WHO) จึงมีประกาศให้โควิด -19 เป็นโรคระบาด (Epidemic) เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563 ที่มีการแพร่กระจายไปในทุกภูมิภาคทั่วโลก ทำให้มีจำนวนผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว (World Health Organization, 2019) โควิด-19 จึงนับเป็นวิกฤตที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหันและมีความรุนแรงในระดับโลก ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ และการดำเนินงานของธุรกิจในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม การแพร่กระจายของไวรัสโควิด-19 เป็นไปอย่างรวดเร็วทำให้มีประชากรกว่า 200 ประเทศทั่วโลกติดเชื้อประมาณ 138 ล้านคน มีผู้เสียชีวิตประมาณ 3 ล้านคน สำหรับประเทศไทยการระบาดของโควิด-19 มีรายงานมาตั้งแต่วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2563 โดยผู้ป่วยรายแรกเป็นผู้ที่เดินทางมาจากประเทศจีน การแพร่เชื้อท้องถิ่นมีรายงานรายครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2563 ซึ่งการระบาดนับเป็น 3 ระลอก คือ ช่วงเดือนมีนาคม 2563 เดือนธันวาคม 2563 และล่าสุด ช่วงปลายเดือนมีนาคม 2564 ทำให้มีผู้ป่วยในประเทศมียอดสะสมทั้งสิ้น 10,043 ราย มีผู้เสียชีวิต 108 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 17 เมษายน 2564) (กรมควบคุมโรค, 2564)

สำหรับการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 รอบแรกในประเทศไทย พบผู้ป่วยต้องสงสัยรายแรกเมื่อ วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2563 เป็นนักท่องเที่ยวหญิงชาวจีนอายุ 74 ปี ซึ่งเดินทางมาถึง

กรุงเทพมหานคร โดยเที่ยวบินจากนครอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน และ ณ วันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2563 พบอัตราการติดเชื้อในประเทศไทย จำนวน 2,369 คน มีผู้เสียชีวิต 30 คน ผู้ป่วยรายใหม่ 111 คน ในกรุงเทพและจังหวัดนนทบุรี 1,250 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 101 คน ภาคเหนือ 86 คน ภาคกลาง 332 คน และภาคใต้ 409 คน (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563ก) และจากสถิติ เมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2563 ประเทศไทยมีการระบาดและมีจำนวนผู้ติดเชื้อโควิด-19 จำนวน 2,826 คน จำนวนผู้รักษาหาย 2,352 คน คิดเป็นร้อยละ 83.2 ร้อยละของการรักษาหายอยู่ในลำดับที่ 2 ของโลกรอง จากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563ข)

ส่วนการระบาดรอบที่ 2 ในประเทศไทยนั้น เริ่มช่วงปลายเดือนธันวาคม พ.ศ. 2563 โดยพบ หญิงไทย อายุ 67 ปี อาชีพค้าขายที่ตลาดกลางกุ้ง ตำบลมหาชัย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ติดเชื้อ โดยไม่มีประวัติการเดินทางออกนอกประเทศ ซึ่งคาดว่าเป็นการติดเชื้อจากแรงงานชาวเมียนมาในตลาดกุ้ง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีแรงงานชาวเมียนมาอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาครได้ ลงพื้นที่เพื่อทำการตรวจเชิงรุก (active case finding) และพบว่ามีผู้ติดเชื้อรายใหม่ที่ไม่มีอาการในกลุ่ม แรงงานชาวเมียนมา เป็นจำนวนมาก โดยการระบาดรอบที่ 2 นี้มีความต่างจากการระบาดระลอกแรกใน หลายด้าน เช่น จำนวน ผู้ติดเชื้อมีจำนวนมากกว่า มีการกระจายไปหลายจังหวัด ทำให้คาดว่าการระบาด รอบที่ 2 คงไม่หมดไปอย่างรวดเร็วเหมือนรอบแรก (สุรัชย์ โชคครรชิตไชย, 2563) แม้ระบบควบคุมโรค ของประเทศไทยมีการแยกผู้ป่วยที่ติดเชื้อหรือเสี่ยงต่อการติดเชื้อได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งมีการติดตามผู้ที่ สัมผัสเชื้อทุกราย และมีการตรวจเชื้อจากผู้ป่วยให้ได้อย่างรวดเร็ว แต่การระบาดในประเทศไทยก็ยังคง ดำเนินอย่างต่อเนื่อง และส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชน เนื่องจาก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางสังคม เศรษฐกิจ ทางการท่องเที่ยว เหล่านี้ล้วนมีผลกระทบต่อตัวบุคคลทั้งสิ้น เช่น ตกงาน หรือถูก เลิกจ้าง สมาชิกครอบครัวต้องอยู่ห่างกัน และมีการรักษาระยะห่างทางสังคม (social distancing) รวมถึงสัมพันธภาพในครอบครัวและชุมชนลดลง ทำให้วิถีชีวิตเปลี่ยนไป เกิดปัญหาการขาดรายได้และชีวิตประจำวันที่ต้องปรับเปลี่ยนไป (บัญชา เกิดมณี, สุรัชย์ ธรรมทวีธิกุล, ญาณพินิจ วชิรสุรงค์, บดินทร์ชาติ สุขบท, และสมบัติ ทิฆัมภ์, 2563)

ดังนั้น จึงประกาศมาตรการภายในจังหวัดที่เป็นพื้นที่เสี่ยงไวรัสโควิด-19 เนื่องจากมีผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มจะแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นอีก เพื่อให้การป้องกันและควบคุมการแพร่ ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ยกระดับ มาตรการในการ ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 ที่เข้มข้นขึ้น สถาน ประกอบการอื่นในลักษณะเดียวกัน ห้ามจัดให้มีสถานที่นั่ง รับประทานอาหารโดยเด็ดขาด ยกเว้น การจำหน่ายเพื่อนำกลับไปรับประทานในที่พักเท่านั้น ให้ปิดตลาดนัดและ สถานที่ที่มีลักษณะเดียวกัน ทุกแห่ง ห้ามการจัดเลี้ยงในงานบวช งานมงคลสมรส งานพิธีการศพ งานบุญทาง ศาสนา การไหว้บรรพบุรุษ และงานประเพณีทุกชนิด สำหรับการปฏิบัติในการจัดงานดังกล่าวให้ถือปฏิบัติตาม ประกาศกระทรวงวัฒนธรรม เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับเทศกาล ประเพณี พิธีทางศาสนา

และพิธีการ ต่างๆ โดยเคร่งครัด งดเว้นการเดินทางออกนอกพื้นที่โดยไม่จำเป็น ซึ่งการประกาศพื้นที่เสี่ยงและยกระดับมาตรการในการ ป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่เข้มข้นขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ (Li, Wang, Xue, Zhao, & Zhu, 2020)

วิกฤตโรคระบาดโควิด -19

วิกฤตโควิด-19 ถือเป็นวิกฤตที่ต่างจากอดีต การแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วของไวรัสโคโรนา-19 กลายเป็นวิกฤตใหญ่ของสาธารณสุขโลก รัฐบาลในหลายประเทศต้องใช้มาตรการล็อกดาวน์เพื่อจำกัดการแพร่ระบาด ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของผู้คนและทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกหยุดชะงักพร้อมกัน ลูกกลมเป็นวิกฤตทางเศรษฐกิจทั่วโลก องค์การการค้าโลกประเมินว่า ปริมาณการค้าโลกจะหายไปถึง 1 ใน 3 เทียบกับปีก่อน หากสถานการณ์ยืดเยื้อจะทำให้ธุรกิจและครัวเรือนขาดสภาพคล่องรุนแรงจนถึงขั้นเกิดปัญหาผิมนัดชำระหนี้ในวงกว้างอาจมีความเสี่ยงที่จะกลายเป็นวิกฤตการเงินร่วมด้วย สำหรับประเทศไทย มาตรการล็อกดาวน์ส่งผลข้างเคียงต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก โดยยังมีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจไทยจะหดตัวมากเพราะ

(1) ไทยถือเป็นประเทศที่มีระดับการพึ่งพาเศรษฐกิจต่างประเทศสูง มูลค่าความเสียหายในครั้งนี้นับสูง โดยข้อมูล ณ เมษายน 2563 พบว่า ภาคส่งออกซึ่งมีขนาดใหญ่คิดเป็นร้อยละ 60 ของ GDP หดตัวสูงร้อยละ 16 ขณะที่ภาคท่องเที่ยวซึ่งมีขนาดร้อยละ 17 ของ GDP หดตัวร้อยละ 100 นอกจากนี้

(2) ปัจจัยพื้นฐานทางโครงสร้างเศรษฐกิจไทยก่อนเกิดวิกฤตโควิด-19 ก็มีความเปราะบางอยู่แล้วทั้งจากการลงทุนในประเทศที่ยาวนาน ธุรกิจ SMEs และแรงงานส่วนใหญ่ไม่สามารถแข่งขันได้มีปัญหานี้ครัวเรือนสูง ซึ่งถือเป็นข้อจำกัดสำคัญของการฟื้นตัวในระยะต่อไป (เสาวนีย์ จันทะพงษ์ และทศพล ต้องทัย, 2564)

สถานการณ์การระบาดของโควิด -19 ส่งผลให้รัฐบาลต้องใช้มาตรการที่เข้มข้นเพื่อควบคุมการระบาด โดยได้เริ่มใช้มาตรการล็อกดาวน์ในวันที่ 26 มีนาคม ไปจนถึงสิ้นเดือนเมษายนเป็นอย่างน้อยส่งผลให้เศรษฐกิจท่องเที่ยวหยุดชะงัก ซึ่งมาตรการต่างๆ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อการค้าเงินชีวิตของเราแล้วยังส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจโรงแรม ที่พัก และเศรษฐกิจท่องเที่ยวโดยรวมของประเทศไทยอีกด้วยผลกระทบต่อโรคระบาดไวรัสโคโรนา-19 จะทำให้เศรษฐกิจโลกหดตัว 3.2% และเศรษฐกิจอาเซียนจะลดลงราว 2.1-5.4% จากสถานการณ์ปกติ หากมีการบังคับใช้มาตรการล็อกดาวน์อีกครั้ง โดยประเทศไทยจะได้รับผลกระทบมากที่สุดในบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียน จากการที่นักท่องเที่ยวคาดว่าจะลดลง 60% จากปีที่แล้ว การขาดตอนของห่วงโซ่การผลิตทั้งในและต่างประเทศ และผลของตัวทวีคูณ ทำให้การเติบโตของเศรษฐกิจไทยในปีนี้อาจหดตัว 5.4% จากกรณีที่ไม่มีการระบาด การปรับคาดการณ์จีดีพีในครั้งนี้ประเมินจากสมมติฐานที่ว่าสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 อาจส่งผลให้เวลาการใช้มาตรการที่เข้มงวดขยายออกไปการส่งออกหดตัว และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โรงแรม ห้องพัก อุทยานแห่งชาติหยุดชะงัก เป็นต้น

ทั้งนี้ ได้รวมผลของมาตรการสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจท่องเที่ยวที่ได้รับผลกับทบจากโรคระบาดโควิด -19 ในช่วงการระบาดของไวรัส ภาคธุรกิจท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ไม่สามารถรักษายอดขายและกำไรไว้ได้ บางบริษัทอาจมีกำไรลดลงอย่างมากเนื่องจากขาดนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้จ่ายภายในประเทศเป็นอย่างมาก และเงินทุนลดลง อย่างไรก็ตาม บริษัทที่มีสภาพคล่องสูงจะผ่านพ้นสถานการณ์ที่ยากลำบากไปได้ ในปัจจุบันมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ของบริษัทในระยะสั้น หากบริษัทมีสินทรัพย์หมุนเวียนมากกว่าหนี้สินหมุนเวียนจะสะท้อนว่า บริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ในปัจจุบัน ในขณะที่บริษัทที่มีสินทรัพย์หมุนเวียนต่ำกว่าหนี้สินหมุนเวียนอาจจะมีปัญหาสภาพคล่องอย่างรุนแรงจากการหยุดชะงักของภาคธุรกิจ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563)

ดังนั้นสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ที่แพร่ระบาดในประเทศไทย โดยมียอดผู้ติดเชื้อสะสม 3,255 ราย และเสียชีวิต 58 ราย ผลกระทบจาก มาตรการต่าง ๆ ที่ออกมาเพื่อหยุดยั้งโรคระบาด ได้สร้างความเสียหายอย่างรุนแรงโดยเฉพาะในด้าน เศรษฐกิจท่องเที่ยว และคาดว่าจะทำให้พฤติกรรมของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิงในระยะยาว ซึ่งหนึ่งใน อุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบมากเป็นอันดับต้น ๆ ของโลกตั้งแต่มีโรคระบาด คือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจท่องเที่ยว

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวภายในประเทศ เช่น งบประมาณ ความสะดวกของการเดินทาง ความสวยงามของธรรมชาติ และความปลอดภัยในการป้องกัน (Harrod-Domar Growth Model) Harrod-Domar ทฤษฎี การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจท่องเที่ยวซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะอธิบายความสัมพันธ์ ระหว่างการเจริญเติบโตในระดับนั้น ๆ ทั้งสองมีแนวคิดว่าการลงทุนเป็นหัวใจสำคัญของการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจการท่องเที่ยว นอกจากจะเพิ่มรายได้แล้วยังมีความสามารถในการผลิตหรือ เพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตของระบบเศรษฐกิจอีกอีกด้วย อาศัยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงพอที่จะดูดซับเงินออม ซึ่งเป็นที่ต้องการ ฮาร์รอด-โดมาร์ ตั้งข้อสมมุติฐาน ของตัวแบบไว้ว่าจะเป็นหน่วยงานผลิตอุตสาหกรรมหรือระบบเศรษฐกิจโดยส่วนรวมจะขึ้นอยู่กับ จำนวนทุนที่ลงทุนในหน่วยเศรษฐกิจนั้น ๆ

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจท่องเที่ยว ไทยในปี 2563 โดยเฉพาะการล็อกดาวน์ประเทศ ที่ส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวของไทยเป็นวงกว้างอย่างเห็นได้ชัด สำหรับการท่องเที่ยวของประเทศไทย นับว่ามีการเติบโตอย่างก้าวกระโดดตั้งแต่ปี 2545 ต่อเนื่องมา 17 ปี ก่อนจะเกิดสถานการณ์โควิด-19 โดยการเติบโตเกิดจากปัจจัยหลักที่สำคัญอยู่ 2 ประการด้วยกัน คือ

ประการที่ 1 การเปิดเสรีทางการบินใน พ.ศ. 2545 ซึ่งเกิดสายการบินแบบ Low Cost Airline และสายการบินต่างชาติเข้ามาประกอบการภายในไทยได้มากขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันสูงและส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค เช่น ราคาตั๋วเครื่องบินที่ลดลง ทั้งยังส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้นอีกด้วย

ประการที่ 2 การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวชาวจีนหลังจากที่เศรษฐกิจจีนเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้จำนวนชนชั้นกลางเพิ่มขึ้นจำนวนมาก และเริ่มมีการใช้จ่ายกับการท่องเที่ยวมากขึ้น ซึ่งยังส่งผลบวกทางอ้อมไปยังธุรกิจค้าปลีกภายในประเทศอีกด้วย เนื่องจากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวจีนจะชอบซื้อของตามร้านค้าทั่วไปมากกว่านักท่องเที่ยวยุโรปที่มักจะใช้จ่ายแต่ภายในโรงแรม จากการเติบโตดังกล่าวทำให้รัฐบาลไทยประกาศสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ เพื่อรักษาให้เศรษฐกิจไทยเติบโตต่อไปได้เป็นการทดแทนการชะลอตัวของการส่งออกอันเป็นผลกระทบจากสงครามการค้าระหว่างสหรัฐฯ-จีน (จารุภัทร ทองลงยา, 2563)

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2544) ผลกระทบทางเศรษฐกิจท่องเที่ยวเวลานั้น ได้ให้ความหมาย ของเศรษฐกิจและความเกี่ยวเนื่องถึงผลกระทบไว้ว่า เป็นความหมายที่รวมความถึงกิจกรรมหรือการผลิตต่างๆ ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรที่มีอันมีค่าและมีอย่างจำกัด เพื่อนำมาตอบสนอง ความต้องการของมนุษย์ โดยมีพื้นที่และเครือข่ายทางสังคม มีการแลกเปลี่ยนและการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ บริการตามอุปสงค์และอุปทานระหว่างผู้มีส่วนด้วยกัน และเศรษฐกิจนั้นจะปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย เช่น รายได้ การผลิต เงินออม การการท่องเที่ยวและการบริโภคใช้สอยสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเมื่อ มีอุบัติภัยเกิดขึ้นทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าว มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ในขณะที่พัชรี โพธิ์หัง (2550: 10) กล่าวถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผลกระทบที่เป็นตัวเงินที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงและ ทางอ้อมในพื้นที่ ซึ่งเป็นผลพลวงมาจากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ขยายผลโดยผ่านกระบวนการ ทำการของตัวทวีคูณ การหมุนเวียนของระบบเศรษฐกิจในวงแคบ และกว้างออกไป

การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่กระจายไปอย่างรวดเร็ว ทำให้หลาย ๆ ประเทศรวมถึงประเทศไทย ตัดสินใจประกาศปิดประเทศ (Lock Down) ซึ่งเป็นมาตรการควบคุมจำกัดการเดินทาง รวมถึงการยกเลิก กิจกรรมในพื้นที่สาธารณะ การประกาศปิดห้างสรรพสินค้าและสถานที่ประกอบการหลาย ๆ ประเภทที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เพื่อเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) ตามนโยบายอยู่บ้านหยุดเชื้อเพื่อชาติมาตรการดังกล่าวแม้จะส่งผลดีต่อการควบคุมการแพร่ ระบาดของโควิด-19 แต่ในอีกด้านหนึ่งก็ส่งผลกระทบในทางกลับกันต่อภาคการท่องเที่ยวและภาคการส่งออก ให้หดลงอย่างมาก ซึ่งสุดท้ายได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากเศรษฐกิจไทยต้องพึ่งพาการส่งออกและการท่องเที่ยวเป็นหลัก (Stock Vitamins, 2561)

มาตรการการควบคุมโรคที่ทุกประเทศใช้อยู่ขณะนี้ ตั้งแต่การลดการเดินทาง การเข้าออกพื้นที่ การปิดสนามบิน การใช้มาตรการ Social distancing มีการปิดสถานที่ ปิดสถานการค้า และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ปิดเมือง ฯลฯ ย่อมมีผลกระทบไปถึงการชะงักงันของเศรษฐกิจการค้า และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โรงแรม ร้านอาหาร ขณะเดียวกันทุกคนมีความกังวล และต้องดูแลปกป้องตัวเองมีการกักตัวอยู่กับบ้าน หลายคนไม่สามารถมาทำงานหาเลี้ยงชีพแบบปกติได้ ธุรกิจจำนวนมากต้องหยุดกิจการ หรือทำได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ จนทำให้ขาดรายได้มาจุนเจือครอบครัว ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีมาตรการเยียวยาผู้ขาดรายได้ในรูปแบบ คนไทยไม่ทิ้งกัน แต่ก็

ยังเกิดความเครียดและปัญหาทางสุขภาพจิตตามมา การค้าและการลงทุนเกิดผลกระทบค่อนข้างรุนแรง แม้แต่เศรษฐกิจโลกก็กำลังเข้าสู่วิกฤติเศรษฐกิจ (Stock Vitamins, 2561)

ผลกระทบทางลบ จากการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด-19 จึงเกิดปัญหาอย่างมาก โดยเฉพาะคนยากจนที่ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพเป็นวันๆ ซึ่งคนเหล่านี้จะต้องตกงาน สูญเสียรายได้ ซ้ำร้าย คนยากจนเหล่านี้ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางด้านสาธารณสุขได้เท่ากับคนที่มั่งคั่ง การร่วมแรงร่วมใจฟันฝ่าอุปสรรคจึงต้องช่วยเหลือแบ่งปัน เพื่อให้ผ่านวิกฤตินี้ไปได้

ผลกระทบที่สำคัญอีกด้านคือการผลิตอุตสาหกรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อสินค้าขาดแคลน เช่น เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ การดูแลสุขภาพ ที่ทำให้สินค้ามีราคาแพง เช่น หน้ากากอนามัย หรือเจลล้างมือสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็น เกิดปัญหาการเก็งกำไร

ผลกระทบในระยะยาว เนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจลดลง ทำให้สูญเสียการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเศรษฐกิจท่องเที่ยว การจ้างงาน ที่ประเทศจะสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว เนื่องจากจะต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมากมาลงทุนกับการป้องกันและรักษาโรคโควิด-19 มีการนำเงินกู้จำนวนมากมาใช้จ่าย จนอาจขาดแคลนทรัพยากรในการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นอีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจการท่องเที่ยวแบบเต็มรูปแบบเนื่องจากนักท่องเที่ยวไม่สามารถเข้าหรือออกนอกประเทศได้ จึงขาดรายได้ทางเศรษฐกิจทางท่องเที่ยวอย่างมหาศาล (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563)

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันจากรายงานภาวะเศรษฐกิจไทยการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และแนวโน้ม ของค่าเงินบาทที่จะแข็งค่าอย่างต่อเนื่อง รวมถึง ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจไทย และเศรษฐกิจโลก ที่ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวไทยในอนาคตต่อการท่องเที่ยวไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในกลุ่มประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่มี ผลต่ออุปสงค์ต่อการท่องเที่ยวของไทย

ดังนั้นเมื่อโรคระบาดในประเทศไทยได้รับการควบคุมในระดับหนึ่งแล้ว และมีการผ่อนปรนถึงระยะที่สถานบริการ ห้างสรรพสินค้าเปิดบริการได้ตามปกติ กิจการ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงปานกลางถึงสูงสามารถดำเนินกิจการได้ แต่พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมทั้งจากตัวแปรเรื่องความกังวลในด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และความสะอาดที่เพิ่มขึ้นยังมีความตระหนักในเรื่องค่าใช้จ่ายที่เป็นผลมาจากเศรษฐกิจที่ตกต่ำ

บทสรุป (Conclude)

ในช่วงต้นปี 2563 เกิดวิกฤติโลกจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาหรือโควิด -19 ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจท่องเที่ยวภายในประเทศไทยเป็นอย่างมากส่งผลให้การตอบสนองทางสาธารณสุขทั่วโลกประกอบด้วย การจำกัดการท่องเที่ยว การกักด่าน การห้ามออกจากเคหสถาน เวลาพักผ่อน การยกเลิกการจัดงาน และการปิดสถานศึกษา และมีการใช้มาตรการการห้ามออกจาก

เคสสถานเวลาค่ำคืนอย่างหลากหลายมีการคัดกรองตามท่าอากาศยานและสถานีรถไฟ และมีการออกคำแนะนำเกี่ยวกับการเดินทางไปยังภูมิภาคที่มีการแพร่เชื้อในระดับประชาคม มีการปิดสถานศึกษาทั่วประเทศหรือส่วนท้องถิ่นทั้งหมดจึงทำให้เศรษฐกิจท่องเที่ยวรวมถึงกิจการต่าง ๆ หยุดนิ่ง

สถานการณ์การระบาดของโควิด -19 ที่เกิดขึ้นจนทำให้การท่องเที่ยวโลกหยุดชะงักลงด้วยการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ติดลบร้อยละ 22.7 จากช่วงเวลาเดียวกันของปี 2562 และหยุดนิ่งต่อเนื่องมาจนถึงเดือนเมษายน 2563 ด้วยการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวสูงถึงร้อยละ 97 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันในปี 2562 ถือเป็นช่วงตกต่ำที่สุดในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา หลังจากวิกฤติการเงินของโลกทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่สุดของโลก เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจ ท่องเที่ยว สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นอันดับต้น ๆ เสียหายอย่างมาก

ขณะนี้เมื่อโรคระบาดในประเทศไทยได้รับการควบคุมในระดับหนึ่งแล้วและมีการผ่อนปรนถึงระยะที่สถานบริการ ห้างสรรพสินค้าเปิดบริการได้ตามปกติ กิจการ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงปานกลางถึงสูงมากสามารถดำเนินกิจการได้ ทำให้บรรยากาศของการท่องเที่ยวเริ่มกลับมาคึกคักมากขึ้น แต่ในยุคที่อะไรๆ ก็ต้องมีการป้องกันโดยการสวมหน้ากากอนามัย เช่นนี้ ก็อาจทำให้การท่องเที่ยวแบบเดิมต้องเปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงการท่องเที่ยว อาจจะทำให้รูปแบบและขั้นตอนการไปเที่ยวของแต่ละคนนั้นเปลี่ยนแปลงไป อย่างไรก็ตามยังถือว่าประเทศไทยนั้นยังสามารถไปเที่ยวได้อย่างสบายๆ แต่อาจจะต้องเคร่งครัดในมาตรการกันสัปดาห์น้อย เพราะสถานการณ์ในประเทศของเรานั้นดีขึ้นเพราะความร่วมมือของทุกคน และอย่าลืมไปท่องเที่ยวไทยกันเพื่อช่วยกันฟื้นฟูธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศไทยให้ดีขึ้นด้วยกัน

เอกสารอ้างอิง (References)

- ดร.เสาวลักษณ์ กิตติประภัสร์, ดร.ธรรมวิทย์ เทอดอุดมธรรม, พรราวรินทร์ พักตร์ธนาปรกรณ์และพัชรารัตน์ สอกจะบก. (2563). *ผลกระทบทางสังคมจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และวิกฤตเศรษฐกิจ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- ชนพัฒน์ ช่วยครุฑ, อมรฤทัย ภูสนาม และอรอนงค์ เดชมณี. (2563). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของเยาวชนไทยหลังยุคโควิด 19*. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). *สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว*. สืบค้น 20 กันยายน 2564, จาก <https://www.mots.go.th>
- สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. (2563). *สังคมไทยได้เรียนรู้อะไรจากวิกฤตโควิด19*. สืบค้น 22 กันยายน 2564, จาก <https://www.nationalhealth.or.th>

ผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทย. (2563). ประวัติความเป็นมา. 22 กันยายน 2564, จาก <https://www.mots.go.th/download/TourismEconomicReport/4->
จารุภัทร ทองลงยา. (2563). ธุรกิจท่องเที่ยว ผลกระทบใหญ่ต่อเศรษฐกิจไทย. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา:<https://thestandard.co/tourism-business-large-impact-on-the-thai-economy/> [20 กันยายน 2564]